

3. Съвместимост с вътрешния пазар (обоснованост, член 107, параграф 3 ДФЕС)

- С третото основание са посочва, че с пълното освобождаване от такси на потребителите на базова електроенергия съществено се засягал стопанският живот в Германия. По-специално предприятията от енергоемката промишленост следвало да могат да останат конкурентноспособни и следвало да се препятства делокализацията им в чужбина.

4. Незаконосъобразност на постановеното възстановяване

- С четвъртото основание се посочва, че било произволно възстановяването на минимална такса в размер на 20 % от публикуваните такси за мрежата на основание на действащата до 3 август 2011 г. редакция на член 19, параграф 2 от StromNEV и по този начин се нарушавала забраната за допускане на дискриминация.
- По-нататък се твърди, че спазването на принципите на причинно-следствената връзка на разходите и заплащането на справедливи и недискриминационни такси за мрежата можело да се гарантира единствено чрез установяване на техния размер по „методика на физическия път“.
- С разпореденото възстановяване на получените средства се нарушавала забраната за допускане на дискриминация и защото Комисията не взела предвид преходната разпоредба на член 32, параграф 3 от StromNEV.
- Накрая се посочва, че потребителите на базова електроенергия се различавали значително от атипичните мрежови потребители по смисъла на член 19, параграф 2, първо изречение от StromNEV. Материално необосновано било изискването и двете групи мрежови потребители да заплащат минимална такса в размер на 20 %, независимо от съществуващите различия.

(¹) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 248, 24.9.2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 21 декември 2018 г. — Briois/Парламент

(Дело T-750/18)

(2019/C 82/70)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Steeve Briois (Енен-Бомон, Франция) (представител: F. Wagner, адвокат)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейския парламент от 24 октомври 2018 г. за приемане на доклада на комисията по правни въпроси A8-0349/2018, постановено по искането за снемане на имунитета на Steeve Briois (2018/2075 IMM),
- да осъди Европейския парламент да заплати всички разноски по производството.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо — нарушение на член 8 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз (наричан по-нататък „Протоколът“), доколкото писмените изявления на г-н Briois, дали основание за наказателно преследване в държавата членка на произход, представлявали изразено от него мнение при изпълнението на парламентарните му задължения по смисъла на посочената разпоредба.

2. Второ — нарушение на член 9 от Протокола, доколкото приемайки решението за снемане на имунитета на г-н Briois, Парламентът нарушил както буквата, така и духа на тази разпоредба, поради което това решение било недействително.
3. Трето — нарушение на принципа на равно третиране и принципа на добра администрация.

На първо място жалбоподателят счита, че третирайки го различно от намиращи се в сходно положение депутати, Парламентът е нарушил спрямо него принципа на равно третиране и съответно и принципа на добра администрация, който предполага задължение за компетентната институция да провери внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по случая.

На второ място жалбоподателят счита, че са налице множество улики, сочещи, че в неговия случай очевидно става дума за *fumus persecutionis*.

Жалба, подадена на 21 декември 2018 г. — ABLV Bank/ЕСП

(Дело T-758/18)

(2019/C 82/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ABLV Bank AS (Рига, Латвия) (представители: О. Behrends, М. Kirchner и L. Feddern, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ЕСП от 17 октомври 2018 г. относно ABLV Bank във връзка с отказа на ЕСП да преизчисли и да възстанови предварителната вноска на тази банка в Единния фонд за реструктуриране;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага десет основания.

1. Първото основание е изведено от твърдението, че ЕСП не е дал достатъчно значение на естеството *pro rata temporis* на вноските във фонда.
2. Второто основание е изведено от това, че ЕСП не е взел предвид собственото си изрично твърдение, че вноските във фонда са възстановими *pro rata temporis*.
3. Третото основание е изведено от това, че ЕСП не е взел предвид изрично посоченото в член 12, параграф 1 от Делегиран регламент 2015/63 на Комисията ⁽¹⁾, че се дължат само частични плащания, ако условията са изпълнени само през част от съответната година.
4. Четвърто основание е изведено от твърдението, че ЕСП погрешно се е позовал на член 70, параграф 4 от Регламент 806/2014 ⁽²⁾.
5. Петото основание е изведено от твърдението, че ЕСП е дал погрешно тълкуване на член 12, параграф 2 от Делегиран регламент 2015/63 на Комисията.
6. Шестото основание е изведено от твърдението, че ЕСП е нарушил принципа на правна сигурност и на оправдани правни очаквания.
7. Седмото основание е изведено от твърдението, че ЕСП е нарушил принципа на пропорционалност.